

Ivan SANTINI

Spits bij KV Kortrijk

Sinds augustus dit jaar voetbalt Ivan SANTINI (24) bij KV Kortrijk. Hij komt uit Kroatië, meet een meter negentig en bleek meteen een van de vlotst scorende spitsen in de Belgische competitie dit seizoen. Allereerst ziet hij zichzelf echter als „een vriendelijke jongen”. Daarnaast is hij een overtuigd katholiek, die je minstens een keer wekelijks in een van de Kortrijkse kerken kunt aantreffen.

‘Ik praat met God zoals met een heel goede vriend’

Jozefien VAN HUFFEL

Zadar, toeristische trekpleister aan de Adriatische Zee, is met drieduizend jaar geschiedenis de oudste stad in Kroatië. Met trots vertelt Ivan SANTINI dan ook over zijn geboortestad, maar hij is net zo goed thuis in Kortrijk. „Mensen gaan hier even gemoedelijk met elkaar om. Ik ken intussen ook de beste plekjes om na de training een koffie te drinken”, zegt hij. „Alleen aan het weer wen ik niet. Ik verbaas me er echt over hoe het hier kan blijven regenen.”

–Zijn de Santini's een voetbalfamilie?

Toen ik kind was, waren we dat niet, want toen draaide ons leven om muziek. Mijn vader was muzikant en een lokale beroemdheid in Zadar. Hij schreef gedichten en zette die op muziek. In ons appartement was er elke avond feestelijk bezoek en ik viel in slaap met muziek op de achtergrond. Alle burens konden meevolgen, maar dat vonden ze schitterend.

Later werden we inderdaad een voetbalfamilie. Mijn broer Krsevan is nu doelman bij FC Zorya Lugansk in Oekraïne. We zijn allebei ontzettend dankbaar voor wat we hebben bereikt. Wat mij betreft is Kroatië het mooiste land ter wereld, maar er loopt veel mis. Jongeren hebben het er niet makkelijk. De werkloosheid is hoog en zelfs met een universitair diploma mag je blij zijn met de baan van een laaggeschoolde. Ik kan haast niet geloven dat ik gewoon mag voetballen en er nog geld mee verdienen ook, zodat ik anderen kan helpen.

De Santini's zijn katholiek en traditioneel. Niets gaat voor ons boven onze familie. Mijn vader is inmiddels overleden, maar ik hoop dat mijn moeder, broer en zus met Kerstmis naar België kunnen komen. Het kerstvoetbal maakt immers dat ik hier niet weg kan.

–Vindt u aansluiting bij de Kerk hier?

Het is minder makkelijk dan in Duitsland, waar ik eerder speelde, want daar was een Kroatische parochie. Toen ik hier op zoek ging naar een mogelijkheid om te biechten, bleek de enige Kroatische priester net niet in het land. Het moest dus in het Engels. Ik legde contact met deken Geert Morlion. Toen ik hem later in de Sint-Michiëlskerk opnieuw tegenkwam, wisselden we gegevens uit en nu zijn we bevriend. Geert volgt KV Kortrijk op de

Na elk doelpunt kijkt Ivan Santini hemelwaarts. „Want of de bal binnengaat, ligt in Gods handen.” © Sammy Sanders/KVK

voet. Dat verbaasde me eerst, maar eigenlijk zijn veel priesters sportliefhebber. Het zijn nu eenmaal mannen alleen.

Ik vier minstens een keer wekelijks eucharistie. Ik begrijp niet alles, maar de structuur is overal dezelfde. In mijn hoofd bid ik mee in het Kroatisch.

„Vrienden noemen mijn huis Hotel Santini. Ik heb altijd wel een gast die even komt ontspannen”

–Staat u ook als christen op het veld?

Ik ben erg competitief en vertoon daardoor wel eens minder christelijk gedrag. Wel probeer ik altijd eerlijk en correct te zijn, maar lelijke woorden en ruwe aanrakingen horen er soms bij. Ik denk niet dat God daar bijzonder boos om is.

Toen ik voor het eerst de hele Bijbel las, had ik wel het idee dat ik mijn geloof op het veld moest uitdragen. Ik zag iedere

tegenstander als een broeder en verontschuldigde me voortdurend. Mijn vader wees me erop dat ik meer leek op een ballerina dan op een voetballer. „Wees op het veld een leeuw en wees eraan een katje dat lief is voor iedereen”, zei hij. Dat werd mijn motto. Ik laat conflicten en negatieve gevoelens altijd achter op het veld en schud na het affluiten iedereen de hand.

–U begon de herfst als topscorer. Klopt het dat u desondanks niet de beste wil zijn?

Ik wil ver weg blijven van arrogantie. Ik kan onmogelijk beschrijven hoe gelukkig een doelpunt me maakt, maar ik ben er niet mee bezig of ik nu de eerste of de tiende beste spits ben. Ik doe alles om de beste versie van mezelf te zijn, maar of de bal erin gaat, ligt in de handen van God.

Ik heb een hechte relatie met God. Ik bid dagelijks, want zonder gebed kan ik niet leven. Het laadt mijn batterijen op. Als ik 's avonds de ogen sluit, praat ik vanzelf met Hem, hoe moe ik ook ben. Ik praat als met een heel goede vriend. God is geen vreemde voor me. Hij kent me beter en bemint me meer dan wie dan ook.

–Heeft u, naast het stadion en de kerk, een favoriete plek in Kortrijk?

Er is een koffiehuis waar ik na elke training iets ga drinken met enkele medespelers. Dat is een traditie in Kroatië en omstreken, die ik samen met de andere spelers uit het voormalige Joegoslavië in ere houdt. Ook op het veld werpt dat vruchten af. Hoe beter je elkaar leert kennen, begrijpen en vertrouwen, hoe beter je samen speelt.

Ook in Duitsland en Kroatië was ik nauw bevriend met andere spelers. Onze wegen scheidden, maar we houden contact. Mijn vrienden hebben het zelfs al lachend over Hotel Santini, omdat ik heel vaak iemand op bezoek heb. Ik hou een kalender bij met wie er wanneer bij me logeert, om dubbele boekingen te vermijden. In mijn appartement heb ik een basketbalgoal, dartsboard, tennistafel en spelcomputer. Ideaal voor een voetballer die even een paar dagen wil ontspannen. In Duitsland woonde ik dan weer vlak bij het grootste pretpark van het land. Al mijn bezoekers wilden eraan toe, dus ik was er wel twintig keer.